

bægge medfører. I det her omhandlede Tilfælde forudsættes det nemlig, at Anmelderen ganske mangler Adkomstbrev. Det kan ikke tænkes, hvor Adkomsten kun bestaar i en Udskrift f. Eks. af en Skifteprotokol om et Arveudlæg eller af en Kirkebog, saasom en Egtetsabsattest, eller i en administrativt Udferdigelse, f. Eks. en Bevilling til at hensesidde i udfistet Bo. Men bestaar Adkomsten i et Hovedbrev, der ikke kan erstattes, saasom et Testament, et Skøde ell. lign., kan det være forkommet eller gjort ulæseligt, saaledes at det ikke er tjenligt til sit Djemed.

Her maa man da ty til den samme Udvej, som hvor et Adkomstbrev paa en fast Ejendom fattes, ved at erhverve en Ejendomsdom paa Skibet eller Skibsparten. Derom er foreslaaet en Regel i nærværende Paragraf, hvis Forbillede er hentet fra Sølovsforlagets § 167 om Mortifikation af Konnossementer og Lov 23. Febr. 1866 § 8 om Mortifikation af Oplagsbeviser.

Da Adkomstbreve paa Skibe og Skibsparter ikke ere saadanne Omfætningspapirer, som Konnossementer og Oplagsbeviser, er der dog ikke i Forslaget krævet Erklæring under Edstilbud om, at Andrageren ikke har overdraget Adkomstbrevet til en anden Person. Det eneste, der kræves, er, at det gøres sandsynligt, at han virkelig er ejendomsberettiget til Skibet eller Skibsparten, hvilken Sandsynlighed det staar til ham at tilvejebringe ved alle de Forklaringer, Oplysninger og Vidnesbyrd, som det er ham muligt at skaffe til Stede. Naar Barfelsfristen er sat til ikke under tre Maaneder, er dette i god Overensstemmelse med den i foregaaende Paragraf satte Indkaldelsesfrist; og naar den paa den anden Side ikke maa overstige 6 Maaneder, stemmer dette med Lov 11. April 1890 § 2, hvorefter Barjelet i Stævninger til Ejendomsdoms Erhvervelse er nedsat til 6 Maaneder.

At Ejendomsdom i alle Tilfælde skal søges ved Sø- og Handelsretten, staar formentlig i god Sammenhæng med den Ordning, at Skibsregistret føres i København, hvorfor Dommen i alle Tilfælde bør erhverves ved en københavnsk Ret, og som Søfag maa Sagen falde ind under Sø- og Handelsrettens Omraade. Om det Tidspunkt, fra hvilket Dommens Virkning, naar den erhverves, betingelsesvis bliver at regne, vil blive givet Regel i § 21.

Til § 20.

Den ligefremme Regel i denne Paragraf om, at Registreringen bliver at fuldbyrde, naar alle fornødne Betingelser derfor ere bragte til Stede, trænger formentlig ikke til

videre Forklaring. Selve Registreringens Sværkættelsesmaade vil være givet ved den for Registrærets Affattelse foreskrevne Formular.

Til § 21.

Det følger af sig selv, at den offentlige Virkning af Registreringen ifølge § 1 først kan indtræde ved dens Fuldbyrdelse, og denne Sætning er derfor ogsaa nærmest for Modsætningens Skyld stillet i Spidsen. Men i Henseende til den civilretlige Ordning stiller Forholdet sig anderledes. Den bestaar jo i, at Overdragelser, Behæftelser og Aaadighedsindskrænkninger over registrerede Skibe og Skibsparter skulle registreres overensstemmende med de nedensfor i §§ 39 og 46 flg. indeholdte Regler, medens uregistrerede Skibe i saa Henseende ere undergivne de almindelige Regler for Løsøre. Denne Ordning's endelige Indtræden forudsætter vel Registreringens Fuldbyrdelse; men paa den anden Side er det et Billighedskrav for den, som har begjært Registreringen, at han, hvis det ved Sagens endelige Afgørelse viser sig, at han virkelig har Ret til at fordre Skibet registreret, ikke skal kunne hindres i denne Rets Nydelse ved Begivenheder, som ere indtraadte i den Mellemtid, som er hengaaet, inden Registreringen har kunnet fuldbyrdes. Vi bortse her fra de Tilfælde, i hvilke Forsinkelsen skyldes Bureauets Fejl, som paa Grundlag af de foreliggende Beviser erkendes at burde have iværksat Registreringen i Stedet for at nægte den. Om det Retskrav paa Ophævelse af Nægtelsens Virkninger i Henseende til Registreringens Forsinkelse, som i saa Fald maa tillægges Anmelderen, vil blive givet Regel i næste Paragraf. Er der ifet Fejl ved Maalingen fra Registreringskontorets Side, bør aabenbart Anmelderen heller ikke lide under den deraf følgende Forsinkelse. Og selv om den er indtraadt, fordi han selv ikke straks havde sine Papirer i Orden, vilde det dog være uheldigt at lade det øjeblikkelige Afjavn af dem have en saa skæbnefuld Følge for ham, som vilde kunne indtræde, hvis Arrest og Udlæg i Skib og Skibspart og disses Inddragelse i Konkursboet, for ikke at tale om Afhændelse og Pantfættelse deraf, gyldig skulde kunne ske uden Hensyn til den stedfundne Anmeldelse til Registrering. Der vilde da ikke være anden Betryggelse mulig, end at Medkontrahtenten først erhvervede Ejendomsret og Panteret overensstemmende med almindelige Regler, forinden Registreringen skete f. Eks. ved at lade sig Skibet overlevere til Ejendom eller Haandpant. Men med denne Ordning, selv hvor den ikke hindredes paa Grund af Skibets Traværelse, kunde paa